

n. pr. na Francoskem dobiti v rasti najbolj zaostalo prebivalstvo v pokrajinah, ki imajo kamenita in peščena tla. Pa ne samo ljudje, marveč tudi živali so v svojem razvoju jako podvržene posebnim krajevnim vplivom. Tako n. pr. dosežejo konji, ki v Vetlinu in Vergamu v Italiji ostanejo majhni, v Milanu in Vidmu prav izdatno velikost. Arabski konj postane na Sardiniji tekom kratkih dob majhen, in glava se mu podaljša; mali jitlandski volji se pa na Holandskem razvijejo v prave velikane. Splošno je pri domačih živalih opazovati, da so v goratih deželah majhne, v ravninah pa velike. Največji ljudje izven Evrope prebivajo v Novi Zelandiji in v Ognjeni deželi.

Trije modri.

*Glej, v snegu čez polje sledovi
stopinj: na Jutrovem v daljni dalji
so vstali na pot trije kralji:
pod pazduho skrinje z darovi
Veliki, visoki so vsi trije,
seveda, čez sneg pot njihova gre.
Glej, pa se domenijo tako,
da v hišo kar prvo gredo,*

*Ej, hiša prva pa ni Betlehem,
to naša je hiša In kralji
niso vstali v Jutrovi dalji,
to strici so naši. Le sem, le sem!
Pa vendar prinesli so dari:
Stric Janez — Gašpar: „Rezka, to ti!“
In punčko so dali cukreno
in majhno potičko medeno*

*Stric Franc — kralj Miha: „To ti, Francè!“
Natresli so iz cekarja bogve kaj vse!
A stric Matija — Boltažar
so Jošku prignali konjičkov par.
In drugih še vsak je nekaj dobil:
Ej! Mamica ruto svilnato
in atek kosmato polhovko,
a dedek za sto let — voščil!*

Cvetko Gorjančev.

